

Ibrahim Irgören (Ayakta beyaz montlu) Naipier Köyü kazısında kazı ekibiyle birlikte...

DEFİNECİLER / TOPRAĞIN ALTINDAKİ UMUT

Bastığın yeri geçme, tanı!

Toprak altında yatan 500 ton altın değerinde Bizans definelerinin çıkarılmasıyla Türkiye'nin ekonomik sorunlarının çözümleneceği öne sürülüyor...

“Türk ekonomisini düzeltmek için Friedman ya da Keynes’e başvurmaya gerek yoktur... Çözüm kendi topraklarımızın altında yatıyor!”

Bu görüşün sahibi, ne tanınmış bir iktisatçı, ne de iddialı bir politikacı. Turizm ve Gıda Sanayii A.Ş.’nin Genel Müdürü İbrahim Irgören, sözlerini şöyle sürdürüyor: “Yazık bu millete! Bugün dünyanın hiçbir ülkesine nasip olmayan bir zenginliğe sahip olduğu halde, ne hazin tecellidir ki, yıllarca layık olmadığı hayat pahalılığı ve geçim zorluklarıyla mücadele ediyor... Oysa bütün bunları halletmek sanıldığından da kolay.”

Irgören’in sözlerinin

buraya kadar fazla ilginç bir yanı yok. Ama Irgören, ilk bakışta sanılacağı gibi, turizm ya da gıda sektöründeki kalkınma projelerinden de söz etmiyor. Sorun, madencilik de değil. Konu bambaşka:

“Bugün, bana gelen istihbarata göre, topraklarımızın altında yaklaşık 500 ton külçe altın ve antik para yatmaktadır! Bu değerlerin memleketi kazandırılmasıyla, bütün sorunlarımız kısa zamanda çözülecek, milletimiz dünya milletleri arasında hak ettiği yere oturacaktır.”

İbrahim Irgören, bir “defineci”. Radyo ve televizyonda kendisiyle yapılan söyleşiler sonucu da, Türkiye’nin dört bir yanından defineciliğe gönül vermiş binlerce vatandaşın umudu olup çıkmış, “definecilerin babası” haline gelmiş...

Ekmek toprağın ağzında. 1914 doğumlu, Yüksek Ticaret Mektebi

İbrahim Irgören'e göre KAZI BEKLEYEN TÜRKİYE DEFİNELERİ			
Kaynak	Bölge	Değer	
Roma ve Bizans	a) İstanbul, Sarayburnu önlerinde, deniz dibinde, zincirlerle bağlı 15 demir kasa b) Arap Camii-Hacı ve Çemberlitaş-Ahırkapı arası gizli dehlizler	altın ve ziynet eşyaları Bizans hazinesi	
İmparator Konstantin'in komutanı Lucas Notaras'ın hazinesi	Adana-Toprakale, Hasanbeyli köyü civarı	Altın	30 ton altın
Korsan hazinesi	Karadeniz-Tekkaya	Altın ve ziynet eşyası	15 ton altın
Darphane	Tokat merkez ilçesi ve Cörükköyü	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Hazine	İstanbul-Beyazıt-Vezneçiler	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Vize Kalesi Hazinesi	Kırklareli-Vize Kalesi	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Eskiya hazineleri	Amasya-Tasova	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Pontos Kraliçesi'ne ait tümüls	Denizli-Çivril	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
2 bin yıl öncesine ait tümüls	Buldan-Yenikent Tripolis kalesi harabeleri, Aşağı manastır	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Roma hazinesi	Doğu sınırlarımız	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Çarlık Rusyası defnesi	Ayasofya'nın altı	Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası
Hazine		Altın ve ziynet eşyası	Altın ve ziynet eşyası

mezunu İrgören, Sümerbank'taki memurluk görevinin ardından serbest ticarete atılmış, kendi deyimiyle "Kabiliyet ve istikametten ibaret sermayesiyle" Sultanhamam piyasasında kendine saygın bir yer edinmiş, Leon Fintz adlı tacirin ithal edip satamadığı 40 bin metre poplini "paranızı vitrinlere kaptırmayın" sloganıyla çok ucuza satarak hayli para kazanmış, daha sonra Karamürsel Fabrikaları'nı batmaktan kurtararak mesleğinde emin adımlarla ilerlemeye koyulmuştu. 1967'de devletten aldığı teşvik kredisıyla 5 ortaklı Sapanca Turizm ve Gıda Sanayii'ni kuran İrgören, meyve suyu ve salça ihracatına da el atıyor, Hulki Alisbah ve Cahit Aral gibi önemli sanayicilerin ortaklık tekliflerini elinin tersiyle itiyor, ama çok geçmeden de "topu atıyordu"... Yılmayan İrgören, 1979 yılında bir tatil sitesi kurmak amacıyla gittiği Çatalca'da kendisini bekleyen sürprizi, hayatının böylece bambaşka bir yöne sapacağını o sıralar aklına bile getirmemişti. Çatalcalılar o bölgede büyük bir definenin yattığını İrgören'in kulağına fısıldamışlar, böylece eski gıda ve turizmcinin de, gene kendi deyimiyle, "milli heyecanına amil" bir durum ortaya çıkmıştı birdenbire...

Kaz ki yerin bu yer değildir! Heyecan içinde hemen İstanbul'a dönen İbrahim İrgören, konuyla ilgili bütün kitapları okumaya koyulacak, bir yandan da bu işle uğraşan kişilerle temasa geçecekti. Çok geçmeden, Edirnekapı surlarında gömülü bir altın heykelin izini bulup Turizm ve Kültür Bakanlığı'na ilk kazı başvurusunu yapıyor, an-

cak İstanbul Arkeoloji Müzesi yetkilileri, "telafisi mümkün olmayan zararlar yaratacağı" görüşüyle "kurtarma çalışmalarına" engel oluyorlardı.

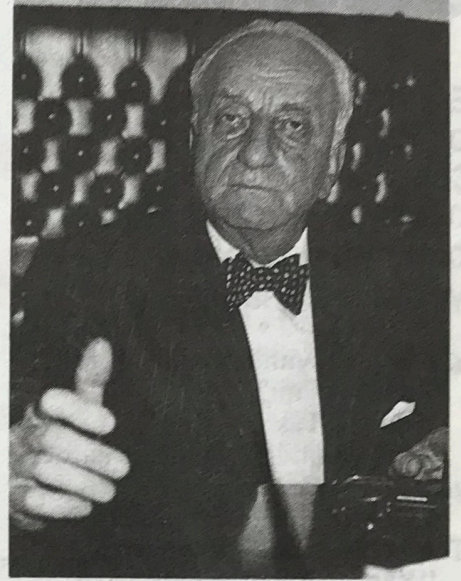
İrgören yılacak adam değildi. Define çıkarmayı aklına koymuştu bir kez. Tekirdağ'ın Naipiler köyündeki bir höyükte yaptığı kazıda M.Ö. 4. yüzyıla ait önemli tarihi eserler bulacak, "yaklaşık 20 milyon lira masraf ederek devletimize 4 milyar lira değerinde tarihi eser kazandıracak", ancak devlet kendisine ne masraflarını, ne de "komisyon hakkını" ödeyecekti... Define bulayım derken cepten harcamaya başlamıştı...

İrgören zarara girmişti ama, başarısı TRT aracılığıyla kamuoyuna duyurulunca, "define ihbarları" da sökün etmeye başlamıştı. İrgören kendisine gelen mektupları, haritaları, kroki ve şifreleri değerlendiriyor, "aklının kestikleri" için de sistemli olarak başvuruda bulunuyordu.

"Basiretsiz arkeolojik görüş." Ancak İrgören'in Cumhurbaşkanı'na, Başbakan'a ve Turizm ve Kültür Bakanı'na çeşitli başvuruları bürokratik engeller yüzünden bu makamlara ulaşamıyor, İrgören'in deyimiyle "basiretsiz arkeolojik görüş" nedeniyle müzeciler kendisine bir türlü kazı izni vermiyorlardı. Sarayburnu açıklarında Bizanslılar tarafından denize atılmış hazineleri çıkarmak için yaptığı başvuru da, "elimizde 70 metre derinliğe inecek sualtı arkeoloğu yoktur" gerekçesiyle geri çevrilmişti.

Oysa İrgören, yasaların ve yasakların "vatandaşı kaçakçılığa

ittigini" savunuyordu. İrgören **Nokta**'ya şöyle diyordu: "Düşünün bir kere. Bu yasalar yüzünden 500 ton altına sahip olamıyoruz. Bu ne demektir, biliyor musunuz? Tam 3 trilyon lira eder! Yani bütçemizin yarısı..." Öte yandan bir yetkili de şu görüşü ileri sürüyordu: "Bugüne kadar hiçbir definecinin başarıya ulaştığı görülmemiştir. Zaten yasalara göre, son 5 Osmanlı padişahından önceki dönemlere ait her şey "tarihi eser" olarak nitelenir ve

İrgören; izin verilirse kaçakçılık önlenir

bulan kim olursa olsun hiçbir hak iddia edemez."

Yeraltı Fatihi Turgut Özal. İbrahim İrgören, karşılaştığı bütün engellerle mücadeleye kararlıydı. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun değişmesi için elinden geleni yapıyor, Türkiye'de mevcut tam 30 bin definecinin sözcüsü olarak serbest kazı izni için savaşıyordu. Son olarak Başbakan Özal'a da bir mektup yazmış, bir kez daha onun anlayışını sağlamayı denemişti. Mektup, bugüne kadar başardığı işleri ve saptadığı define yerlerini açıkladıktan sonra, şöyle sürüyordu:

"Gelmış geçmiş hiçbir hükümetin bu konuya sahip çıkmayışı büyük bir talihsizlik olmuştur. Ama inanıyoruz ki, hükümetiniz, yeraltıta saklı milyarlık servetlerin devlete kazandırılmasına önayak olacak, sayın iktidarınızın bilinen beynelmil ticari ve iktisadi basireti ile değerlendirilince devlet ve milletimiz ihya edilecektir. Siz Sayın Başbakanımızın da, 'Anadolu topraklarının yeraltı fatihi' olarak tarihe geçeceğinizi itimadınıza arz etmekten mutluluk duymaktayım."●

Kaçak kazıda "altın tabut" bulunmuş. Tabutu bulan yakalanınca kazı yarım kalmış...

